

מה סוד כוחו של חבר-הכנסת יוסף קרמרמן - שהעלה את עזר וייצמן ואחר-כך

מרידור וקרמרמן
בוועידת חרות
ב-1966. מימין:
אריה בר-אליעזר ז"ל

הכנים הגדול שנל

תנועת החרות

ורקורי ההתעניינות הציבורית, שהופנו בשבועיים האחרונים לעבר ההתמודדות הפנימית בתוך תנועת חרות, היו ממוקדים בעיקר על שתי דמויות בולטות: זו של מנהיג "המשפחה החרונית", מנחם בגין; וזו של ראש "המשפחה החולמת" - אלוף (מיל.) עזר וייצמן, שחלוף מותיה על תפיסת השילטון בחרות התנפצו אל מעון בית-ר. השבוע, כאשר הסכים עזר וייצמן ללכת לקנוסה, לחזור אל הזירה ממנה הועף בסנוקרת עזירי בגין כשהוא מנושל מעמדת הכוח שנו ומסתפק בהביטחה ל"מקום ריאלי" ברשימת גח"ל לכנסת, נחשף יותר ויותר מישקלה של דמות-מפתח בחרות, שמאחורי-הקלעים נטלה חלק בכל המהלכים. היתה זו דמותו של ח"כ יוסף קרמרמן, האיש שהצניח את עזר

וייצמן אל תנועת החרות ואל השירות בממשלה: האיש שהוא אחד האינטרסנטים העיקריים ליציאתה של חרות מספספי האופוזיציה וחזרתה לממשלה: האיש ששיכנע את וייצמן לקבל את תנאי הכניעה שהציע לו מנחם בגין והיכנס לתקופת המתנה ארוכה לפני שייצא שוב למידחת כיבוש השילטון. מי הוא יוסף קרמרמן? מה כוחו? מה מישקל השפעתו הממשית? בתשובות לשאלות אלה - השופכות אור על דמותו של המושך בחוטים מאחורי-הקלעים, שאף אחת מהסיועות היריבות בחרות אינה יכולה בדעיו - יש כדי להציג לא רק את האיש, אלא גם את אחד המרכיבים החשובים החדשים של התנועה שהוא משמש לה כוח מניע.

כתוצאה ממנו נרקמו כמה עיסקות מסחריות מוצלחות, שהקפיצו את קרמרמן בכמה דרגות קדימה בטבלת הדירוג של עשירי מדינת-ישראל. למעשה, נולד יוסף קרמרמן כשי הוא טובל בכסף. ב-46 שנות חייו הש-

אל משפחת מרידור יכול היה קרמרמן להכלל בשורה הראשונה של עשירי ישראל. הקשר המשפחתי לא הפריע כמובן.

בוועת מיספר לפני שפרצה מלחמת ששת-הימים, נערכה בתל-אביב חתונה. שרבים תיארו אותה כ-חתונה מלכותית. לא היה זה דווקא בגלל הפאר או העושר בו נערכה, אלא משום שהיא הוכירה לרבים את חגיגות הנשואין של משפחות המלוכה האירופאיות. שבמשך מאות בשנים היו מתחננות זו בזו כדי להבטיח את האינטרסים הכלכליים והפוליטיים של שושלות המלוכה החשובות. היתה זו חתונתם של יוסף קרמרמן, איש הנכסים והכספים של תנועת-החרות, ושל רחל מרידור, בתו של יעקב (ארוכה הדרך לחרות) מרידור, ממפקדי האצ"ל לשעבר, וכיום איל-ספנות בקנה-מידה בינלאומי.

כבר אז הוערכה האימפריה הכלכלית של יעקב מרידור ושותפיו. רב-חובל מילא ברנר, בסכום של כ-500 מיליון דולר. קרמרמן היה אז שווה הרבה פחות מזה. אבל גם הוא ייצג אינטרסים כלכליים מסועפים, אם כי בקנה-מידה ישראלי בלבד. לרבים נראה היה לכן, שחתונתם של יוסף ורחל מהווה מעין מיוזג כלכלי של שתי המשפחות עתירות-הנכסים של חרות.

רק מעטים ידעו אז כי מה שהוליד את הנשואין לא היה דווקא הונם של הנישואין, אלא עו"ד שמואל תמיר, שכמה חודשים קודם לכן גרם לפילוג בתנועת-החרות, והקים מפלגה עצמאית משלו. זמן קצר אחרי הפילוג הופיעו במיספר עיר תוניס ציטטות מפי תמיר, שגוראו כפוגעות הן ביוסף קרמרמן והן ביעקב מרידור, שנימונו על מחנהו של מנחם בגין אשר גרם לפרישת תמיר מהמפלגה.

קרמרמן (בעצמו מישפטן) ומרידור, ביקשו שו חוות-דעת משפטית כדי לשקול אפשרות של הגשת תביעה על הוצאת-דיבה נגד תמיר. תוך כדי התיעצויות משותפות נקרא לפתע מרידור לחו"ל, לרגל עסקיו. הוא מינה את בתו רחל להמשיך ולייצגו בפגישות עם קרמרמן. כך נוצר מגע בין השניים, שבמהלכו הסתבר כי יש להם שפה משותפת. כעבור חודשים ספורים נשא קרמרמן (שהיה אז גרוש ואב לילד בן 13) את רחל מרידור לאשה. האמת היא שגם בלי הקשר המשפחתי

בין השניים איחדו את שני אילי-ההון הגדולים של תנועת החרות, השולטים על משאבים של מאות מיליוני ל"י: יוסף קרמרמן ויעקב מרידור שהיה אחד המפקדים הבכירים באצ"ל.

שתי אימפריות
בשנת 1967, שבועות מיספר לפני מילחמת ששת-הימים, הנשואין